Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Maria Muruianu)
Dosarul nr. 2r-1559/25 (2-25065620-02-25r-06082025)

D E C I Z I E

29 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

soluționând *fără participarea părților*, recursul declarat Serviciul Fiscal de Stat,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2025, prin care a fost admisă contestația,

în cauza civilă la contestația depusă de Munteanu Liliana și Cabinetul Avocatului ,,Munteanu Liliana" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe intervenient accesoriu executorul judecătoresc Alexandru Focșa cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc,-

c o n s t a t ă :

Circumstanțele cauzei:

La 05 mai 2025, Munteanu Liliana și Cabinetul Avocatului ,,Munteanu Liliana" a depus cerere împotriva lui Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe intervenient accesoriu executorul judecătoresc Alexandru Focșa cu privire la anularea încheierilor nr.082s-1100/2025 din 22 aprilie 2025 privind intentarea procedurii de executare și asigurarea executării documentului executoriu privind aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești și bunurile debitorului Munteanu Liliana și Cabinetul Avocatului ,,Munteanu Liliana".

În argumentarea cererii, creditorul a indicat că în baza încheierii nr. 082s-1100/25 din 22.04.2025, executorul judecătoresc Alexandru Focșa a dispus intentarea procedurii de executare în temeiul hotărârii nr. H/25/1/132 din 13.03.2025 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului Cabinetul Avocatului Munteanu Liliana, emisă de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe. Totodată la 22.04.2025 prin încheierile nr.082s-

1100/25 au fost aplicate măsurile de asigurare a executării hotărârii nr. H/25/1/132 din 13.03.2025.

Susține că încheierile din 22.04.2025 au fost recepționate de către Munteanu Liliana prin intermediul aplicației viber.

Consideră că încheierile emise de executorul judecătoresc Alexandru Focșa sunt vădit neîntemeiate, ilegale și abusive, care urmează a fi anulate integral ca emise contrar dispozițiilor imperative ale prevederilor Codului de executare.

Notează că hotărârea nr. H/25/1/132 din 13.03.2025 nu este un titlu executoriu care poate fi pus în executare la un executor judecătoresc, or, aceasta este un act administrativ emis de o autoritate publică și urmează să fie executat în procedura administrativă prevăzută pentru executarea silită a obligației fiscale conform capitolului 9, al Titlului V din Codul Fiscal și care nu conține nici o mențiune privind încasarea unor sume de la debitor, în actul dat se menționează că au fost examinate restanțele Cabinetului Avocatului Munteanu Liliana și conform art. 193-201 organul emitent hotărăște de a executa silit obligația fiscală.

Reiterează că în documentul nr. H/25/1/132 din 13.03.2025 nu este aplicată nici o mențiune că acesta se va pune în executare silită prin intermediul executorului judecătoresc, iar, executarea acestuia este de competența organului fiscal (conform art. 195 - 207 din Codul fiscal) și nu a executorului judecătoresc, care urma să refuze în intentarea procedurii de executare silită. Hotărârile Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligației fiscale, sunt hotărâri cu valoare de document executoriu, prin care se constată sau se consemnează existența unei creanțe fiscale ajunsă la scadență supusă executării silită și nicidecum aceste Hotărâri nu sunt acte prin care se dispune încasarea unor sume.

Susține că executorul judecătoresc și-a depășit atribuțiile legale, aplicând măsuri asigurătorii asupra bunurilor personale ale subsemnatei, în calitate de persoană fizică. Acest fapt contravine atât normelor legale interne, cât și principiilor generale ale dreptului, întrucât actul Serviciului Fiscal de Stat are în vedere restanțele fiscale ale Cabinetului Avocatului Liliana Munteanu, care este o entitate juridică, distinctă de persoana fizică titulară.

Legislația Republicii Moldova reglementează clar separația dintre patrimoniul persoanei fizice și cel al persoanei juridice. Astfel, executorul judecătoresc, prin extinderea măsurilor de sechestru asupra bunurilor care nu aparțin entității fiscale vizate, ci unei persoane fizice care nu este debitor în actul emis de SFS, încalcă principiul proporționalității și legalității executării silite, deoarece sechestru a fost aplicat asupra bunurilor Lilianei Munteanu în calitate de persoană fizică, fără ca aceasta să fi fost indicată ca debitor în hotărârea Serviciului Fiscal de Stat din 13.02.2025, fără o analiză a regimului juridic al patrimoniului și fără o bază legală clară care să permită această extindere a executării, or, în privința Lilianei

Munteanu ca persoană fizică nu există nici un document executoriu și/sau un titlu de executare.

Astfel, solicită Munteanu Liliana și Cabinetul Avocatului „Munteanu Liliana”, în ordinea art. 161-163 din Codul de executare, anularea ca fiind neîntemeiată încheierea nr.082s-1100/25 din 22.04.2025 a executorului judecătoresc A. Focșa privind intentarea procedurii executoriu în baza actului nr. H/25/1/132 din 13.02.2025 eliberat de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală recuperare creanțe; anularea ca fiind ilegală încheierea nr.082s-1100/25 din 22.04.2025 privind asigurarea executării documentului executoriu privind aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești și bunurile imobile ale debitorilor Cabinetul avocatului Munteanu Liliana, IDNO ***** și debitorului Munteanu Liliana; anularea ca fiind ilegală încheierea nr.o82snoo/25 din 22.04.2025 privind asigurarea executării documentului executoriu privind aplicarea sechestrului pe bunul imobil ale debitorilor Cabinetul avocatului Munteanu Liliana și debitorului Munteanu Liliana.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2025 a fost admisă contestația depusă de debitorul Cabinetul Avocatului „Munteanu Liliana” și s-a anulat încheierea executorului judecătoresc Alexandru Focșa nr.082s1100/25 din 22.04.2025 privind intentarea procedurii de executare precum și încheierea executorului judecătoresc Alexandru Focșa nr.082s1100/25 din 22.04.2025 privind asigurarea executării documentului executoriu.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 28 iulie 2025, prin intermediul poștei electronice, Serviciului Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunţarea unei noi decizii, prin care să fie respinsă contestația debitorului, ca fiind neîntemeiată.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, Serviciului Fiscal de Stat a menționat că instanța de fond la examinarea cazuei nu a dat apreciere obiectivă tuturor probelor administrate, acordînd prioritate probelor prezentate de debitor, nu a coraborat circumstanțele de fapt și de drept fapt ce a generat emiterea unei soluții absolut nefondate.

Consideră eronate interpretările debitorului și ale instanței de fond, prin care a concluzionat că documentul executoriu, emis de Serviciul Fiscal de Stat nu este de competența materială a executorului judecătoresc și nu urma a fi primit spre

executare silită, menționând că prin noțiunea de „competență” prevăzută de art. 61 alin. (1) din Codul de executare, se subînțelege exclusiv competența teritorială, or, în rezultatul examinării excepției de neconstituționalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărârea nr. 22 din 08.10.2019, Curtea Constituțională a statuat, că „lipsa competenței” poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu și a competenței materiale.

Astfel, menționează că documentul executoriu înaintat a fost remis pre executare executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în conformitate cu art. 30 din Codul de executare, or, conform art. 34 alin. (3) din Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege.

Corespunzător susține că prin Hotărîrea nr. H/25/1/132 din 13.02.2025, s-a declanșat executarea silită a obligației fiscale a debitorului, fiind dispusă încasarea sumei datoriei de 190 913,59 lei, din contul debitorului Cabinetul Avocatului „Munteanu Liliana” în beneficiul Statului, respectîndu-se astfel dispoziția art.11 lit. p) din Codul de executare.

Dat fiind faptul că de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a executării documentului executoriu vizat, în temeiul art.197, alin.(1), art.203, alin.(1) din Codul fiscal și art.72, alin.(1),(5) art.92, art.105 din Codul de executare, măsurile ulterioare de executare silită urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc.

Făcînd referire la prevederile art. 34 alin. (2) și art. 35 Cod civil, menționează că Cabinetul Avocatului „Munteanu Liliana” nu este persoană juridică şi se prezintă în cadrul raporturilor de drept ca persoană fizică, și răspunde pentru obligaţiile sale cu tot patrimoniul său.

Astfel, din considerentele menționate susține că concluziile instanței de fond precum că executorul judecătoresc urma să refuze primirea documentului executoriu înaintat de către Serviciul Fiscal de Stat pe motiv că acesta nu ține de competența sa sunt eronate și neîntemeiate, or, Hotărîrea de executare silită este un act administrativ emis de organul fiscal, prin dispozițiile căruia cu certitudine se dispune încasarea silită a restanțelor menționate în Hotărîrea H/25/1/132 din 13.02.2025, privind executarea silită a obligației fiscale debitorului Cabinetul Avocatului „Munteanu Liliana” și se efectuează de către executorul judecătoresc conform Codului de excutare.

Notează că formularul de Hotărîre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul SFS nr.195 din 26.04.2024 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale, fiind

publicate în Monitorul Oficial nr. 196(9136) din 04.05.2024 și conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc.

Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentul executoriu în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative.

În același context, susține că instanța de fond eronat a admis argumentele debitorului, potrivit cărora, în documentul executoriu H/25/1/132 din 13.02.2025 nu este aplicată nici o mențiune că acesta se va pune în executare silită prin intermediul executorului judecătoresc. Or, potrivit pct. 3 din Hotărîrea menționată supra, expres este stipulat că încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta hotărîre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent.

Astfel, argumentul instanței de fond precum că procedura de executare silită a obligației fiscale poate fi declanșată direct la organul fiscal, fără intervenția executorului judecătoresc, este eronată în condițiile în care legea nu interzice ca procedura de executare să fie efectuată cu implicarea executorului judecătoresc sau prin acțiunile competente ale Serviciului Fiscal de Stat și ale executorului judecătoresc.

Consideră neîntemeiată concluzia primei instanțe, precum că Codul fiscal este o lege specială care reglementează modalitatea de executare silită a obligație fiscale și competența de executare, care este atribuită Serviciul Fiscal de Stat prin derogare de la prevederile Codului de executare, care este o lege generală și se aplică tuturor categoriilor de documente executorii.

Or, Serviciul Fiscal de Stat nu atestă careva discrepanță dintre art.195 alin (1) din Codul fiscal și conținutul pct.3, 4 al formularului tipizat al Hotărîrii privind executarea silită a obligației fiscale, or, Codul de executare nu prevede ca temei de refuz în admitere spre executare a unui document executoriu perfect valabil.

Prin urmare, actele emise de Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor au caracter executoriu conform prevederilor Codului de executare, iar executarea silită a obligațiilor fiscale se realizează pe baza unei hotărâri a conducerii Serviciului Fiscal de Stat, care constituie document executoriu, în conformitate cu dispozițiile Codului fiscal. Astfel, procedura de executare silită este reglementată clar prin norme care asigură legalitatea și eficacitatea demersurilor fiscale, iar, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentele executorii în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative.

Totodată, atrage atenția că potrivit art. 200 alin. (7) din Codul fiscal, vor fi sechestrate bunuri numai în valoarea necesară şi suficientă pentru stingerea obligaţiei fiscale, pentru achitarea impozitelor şi taxelor aferente comercializării

bunurilor sechestrate, al căror termen de plată este stabilit până la sau la data comercializării, şi pentru recuperarea cheltuielilor de executare silită.

Prin urmare, reieșind din prevederile legale stabilite de art. 200 din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate (în cazul existenței bunurilor imobile/mobile) de a aplica sechestru asupra bunurilor imobile/mobile, ca măsură de asigurare a executării silite a obligației fiscale, or, valoarea bunurilor acestuia este mult mai mare decât suma datoriei.

În acest sens, posibilitățile de executare silită a documentelor executorii atribuite prin lege executorului judecătoresc sunt mai largi, având inclusiv competența de urmărire și a salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului persoană fizică.

În contextul celor relatate supra, menționează că instanța de fond a omis faptul că Serviciul Fiscal de Stat este limitat în anumite acțiuni de executare silită și este în imposibilite de a aplica măsurile de asigurare menționate (urmărirea salariului, pensiei și a altor venituri ale debitorului persoană fizică).

Mai mult, atrage atenția că potrivit art. 197 alin. (1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat și în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sânt subiecți ai activității de întreprinzător.

Prin urmare, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a executării documentului executoriu vizat.

Mai mult, potrivit art. 195 din Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenței, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentului executoriu sunt mai vaste și eficiente de a exceda competența Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiția în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanței.

Din aceste considerente, Serviciul Fiscal de Stat a remis Hotărîrea privind executarea silită a obligației fiscale a debitorului Cabinetul Avocatului Munteanu Liliana spre executare silită, executorului judecătoresc

Făcând referire la prevederile art. 133 alin. (2) pct. 7) din Codul Fiscal și art. 21 alin. (1) și alin. (2) din Codul de executare, susține că, demararea procesului de executare silită ține nemijlocit de organele suburdonate ale Serviciului Fiscal de Stat și pot fi puse în sarcina executorului judecătoresc în condițiile în care au fost întreprinse toate măsurile de executare silită date în competența Serviciului Fiscal de Stat și acestea nu au avut ca efect executarea efectivă a obligației fiscale definitive.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 11 iulie 2025, fiind remisă în adresa de email al Serviciului Fiscal de Stat la data de 15 iulie 2025, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică de la f.d.85.

Astfel, Colegiul civil consideră că recursul declarat de Serviciului Fiscal de Stat la data de 25 iulie 2025 împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2025, se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Din materialele cauzei urmează că, prin scrisoare nr. 26- 20/1-15/56798 din 03.04.2025 Serviciul Fiscal de Stat, Direcția generală recuperare creanțe în conformitate cu prevederile art. 11 lit. p) din Codul de executare, art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, a remis spre executare silită documentul executoriu Hotărârea cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului № H/25/1/132 din 13.02.2025 privind executarea silită a obligației fiscale a restanțierului Cabinetul Avocatului Munteanu Liliana, cod fiscal ***** în adresa executorului judecătoresc Focșa Alexandru, menționând că, de către Serviciul Fiscal de Stat, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a restanțelor contribuabilului.

Prin încheierea executorului judecătoresc, Alexandru Focșa nr. 082s-1100/25 din 22.04.2025 a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr. H/25/1/132 din 13.02.2025 emis de Serviciul Fiscal de Stat, prin care s-a dispus a încasa la debitorul Cabinetul Avocatului Munteanu Liliana în contul statului obligația fiscală în mărime de 190913,59 lei.

Iar, prin încheierea nr. 082s-1100/25 din 22.04.2025, constatând că potrivit datelor din baza de date, fondatorul Cabinetului Avocatului Munteanu Liliana, c/f***** figurează cet. Munteanu Liliana, a.n. *****, c/p *****, executorul judecătoresc a dispus aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare ale debitorului în sumă de 190913,59 lei.

Totodată, din conținutul încheierii menționate rezultă că executorul judecătoresc a obligat Agenția Servicii Publice: *să aplice sechestru asigurător de executare pe mijloacele de transport ce aparţin cu drept proprietate debitorului Cabinetul Avocatului Munteanu Liliana, c/f ***** și Munteanu Liliana, a.n. *****, c/p *****; să ofere executorului judecătoresc informație despre debitorul Cabinetul Avocatului Munteanu Liliana, c/p ***** și Munteanu Liliana, a.n. *****, c/p ***** în privința participării în calitate de fondator a cărorva societăți comerciale înregistrate în Republica Moldova, cu expunerea informației amănunțite despre acestea, totodată ai aplica debitorului interdicția de participare ca fondator la societățile comerciale. Se interzice orice înregistrare în registrul de stat în ce privește reorganizarea, radierea, modificarea statutului, etc. societății comerciale unde debitorul Cabinetul Avocatului Munteanu Liliana, c/f ***** și Munteanu Liliana, a.n. *****, c/p ***** figurează în calitate de fondator, asociat și a interzice înregistrarea cărorva societăți comerciale cu participarea ca fondator a debitorului. La fel, executorul judecătoresc a obligat Instituția Publică Cadastrul Bunurilor Imobile să aplice Sechestru asigurător de executare pe bunurile imobile ce aparţin cu drept de proprietate debitorului Cabinetul Avocatului Munteanu Liliana, c/f ***** și Munteanu Liliana, a.n. *****, c/p *****.*

Nefiind de acord cu încheierile sus enunțate, la data de 06 mai 2025, Munteanu Liliana și Cabinetul Avocatului „Munteanu Liliana” a înaintat contestație, prin care a solicitat anularea încheierilor nr. 082s-1100/25 din 22.04.2025 de intentare a proceduriide executare și de asigurarea a executării documentului executoriu prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile și imobile ale debitorului.

Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2025 a fost admisă contestația depusă de debitorul Cabinetul Avocatului „Munteanu Liliana” fiind anulate încheierea executorului judecătoresc Alexandru Focșa nr.082s1100/25 din 22.04.2025 privind intentarea procedurii de executare precum și încheierea executorului judecătoresc Alexandru Focșa nr.082s1100/25 din 22.04.2025 privind asigurarea executării documentului executoriu, soluție cu care nu este de acord recurentul Serviciul Fiscal de Stat.

Astfel, în situația din speță Colegiul reține că în acord cu art. 161 alin. (1) Cod de executare, *actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părți și de alți participanți*

la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege.

În temeiul art.162 alin. (1) Cod de executare, *actul de executare întocmit de executorul judecătoresc poate fi contestat de participanții la procesul de executare în termen de 15 zile, dacă legea nu prevede altfel. Terții care nu au participat la procesul de executare pot contesta actele de executare, întocmite de executorul judecătoresc, în termen de 15 zile de la data la care au aflat ori trebuie să afle despre aceste acte.*

În conformitate cu art. 163 alin. (1)-(3) Cod de executare, *reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condițiile art.119 din Codul de procedură civilă nr.225/2003, să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate. În cazul contestării actului întocmit de executorul judecătoresc, sarcina probațiunii este pusă în seama reclamantului. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc, legale în fond, nu pot fi anulate pe motive formale.*

Conform art. 10 alin. (1) și (2) Cod de executare, *executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii și se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.*

Articolul 11 lit. p) Cod de executare *stipulează că sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.*

Totodată, conform art. 65 alin. (1) Cod de executare, *la îndeplinirea atribuțiilor şi a îndatoririlor sale legate de punerea în executare a documentelor executorii, executorul judecătoresc emite încheieri, întocmește procese-verbale şi alte acte de procedură.*

Conform art. 61 alin.(1) Cod de executare, *executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă: a) documentul nu este de competența sa; b) termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat; c) documentul*

nu este întocmit în conformitate cu prevederile art.14 din prezentul cod; d) documentul este înaintat de persoana care nu are împuternicirile respective, stabilite în modul prevăzut de legislație; e) termenul de executare benevolă acordat prin lege sau indicat în documentul executoriu nu a expirat; f) documentul a fost executat.

Art. 129 Cod fiscal, definește obligație fiscală ca obligație a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, prime de asigurare obligatorie de asistență medicală și contribuții de asigurări sociale de stat obligatorii stabilite în cotă procentuală, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă, iar, executarea silită a obligației fiscale ca acțiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanței.

Din conținutul art. 132^4 și 133 alin. (2) ale Codului fiscal, urmează că una din funcțiile de bază ale Serviciului Fiscal de Stat este executarea silită a restanțelor şi altor plăți neachitate în termen la bugetul public național, în realizarea căreia, Serviciul Fiscal de Stat aplică, de sine stătător sau prin entitățile abilitate, modalitățile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligației fiscale şi a altor plăți la bugetul public național potrivit legii.

În accepțiunea art. 195 Cod fiscal, *executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenței, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.*

Modalitățile de executare silită a obligației fiscale sunt prevăzute la art. 194 alin.(1) Cod fiscal, care stabilește că executarea silită a obligației fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor bănești, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare și/sau conturile de plăți ale contribuabilului, cu excepția celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor bănești în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepția celor consemnate la lit. a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalitățile prevăzute la lit. a), b) şi c). Urmărirea bunurilor se face prin sechestrare, comercializare şi ridicare. În cazul în care, după ce s-au aplicat modalitățile de executare silită, obligația fiscală a contribuabilului care desfășoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să inițieze aplicarea modalităților de depășire a insolvabilității în conformitate cu legislația. Obligația fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activității de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod.

Aderent, în acord cu art. 196 alin. (5) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalități de executare silită a obligației fiscale. Executarea silită a obligației fiscale în modul prevăzut la art.194 alin.(1) lit. b), c) și d) se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal

de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

Totodată, conform art. 177 Cod fiscal, stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislația fiscală.

Aplicând prevederile legale menționate situației care guvernează speța, Colegiul reține că executarea silită prin care se urmărește valorificarea unor creanțe fiscale, face obiectul unor reglementări cuprinse în Codul fiscal, titlul V, capitolul 9 intitulat „Executarea silită a obligației fiscale” și prin urmre se observă competența organului care administrează creanțele fiscale de a purcede la stingerea acestora prin acțiuni de executare silită.

Colegiul civil apreciază critic poziția recurentului precum că conform art. 197 alin. (1) Cod fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este limitat și în vederea încasării mijloacelor bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător, iar conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse și epuizate toate măsurile de asigurare și executare silită a executării documentelor executorii vizate.

Or, după cum a reținut și instanța de fond, în Capitolul 9 din Titlul V Cod fiscal, legiuitorul a detaliat procedura de executare silită a obligației, astfel încât fiind exponentul puterii de stat, Serviciul Fiscal de Stat dispune de competență expres reglementată prin lege, cât și mecanisme suficient de eficiente și concret reglementate în vederea asigurării punerii în executare și, respectiv, executării hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

Iar, prin prisma art. 133 al. (2) pct. 7) Cod fiscal, în realizarea funcțiilor sale, Serviciul Fiscal de Stat are și atribuția în domeniul administrării fiscale, de a aplica, de sine stătător sau prin entitățile abilitate, modalitățile de executare silită şi măsurile de asigurare a stingerii obligației fiscale și a altor plăți la bugetul public național potrivit legii.

Așadar, demararea procesului de executare silită ține nemijlocit de organele subordonate ale Serviciului Fiscal de Stat și nu pot fi puse doar în sarcina executorului judecătoresc, decât în condițiile de alăturare la urmărirea mijloacelor bănești din contul debitorului și a bunurilor lui care sunt sechestrate de mai multe organe, în conformitate cu art. 92 Cod de executare.

În acest context, ținând cont de particularitățile hotărârilor emise de Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea creanțelor fiscale, de caracterul și natura obligației fiscale, competența legală de stingere a creanțelor în cazul eschivării contribuabilului îi revine Serviciului Fiscal de Stat. Or, cadrul legal oferă Serviciului Fiscal de Stat modalități de executare silită prevăzute la art. 194 Cod fiscal și măsuri de asigurare a stingerii obligației fiscale prevăzute la art. 227 alin. (1) Cod fiscal.

Iar, coraborând prevederile art.177 și art. 195 Cod fiscal, stingerea obligației fiscale prin executare silită are loc prin acțiunile întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forțată a restanțelor în conformitate cu legislația fiscală, iar executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Prin urmare, Colegiul civil consideră întemeiate alegațiile instanței de fond din încheierea contestată din care urmează că competența legală de stingere a creanțelor în cazul eschivării contribuabilului îi revine Serviciului Fiscal de Stat și nu executorului judecătoresc.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că conform pct. 4 al hotărârii Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare aCreanțe nr. H/25/1/132 din 13 februarie 2025, privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, hotărârea se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz, Colegiul civil remarcă că formularele de hotărâre cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului sunt aprobate prin Ordinul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 143 din 13 septembrie 2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligației fiscale.

În sensul art. 3 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, legislația fiscală se compune din prezentul cod şi din alte acte normative adoptate în conformitate cu acesta. Actele normative adoptate de către Guvern, Ministerul Finanțelor, Serviciul Fiscal de Stat şi Serviciul Vamal de pe lângă Ministerul Finanțelor, de alte autorități de specialitate ale administraţiei publice centrale, precum și de către autoritățile administraţiei publice locale, în temeiul şi pentru executarea prezentului cod, nu trebuie să contravină prevederilor lui sau să depășească limitele acestuia. În cazul apariției unor discrepanțe între actele normative indicate la alin.(2) şi prevederile prezentului cod, se aplică prevederile codului.

La caz, se atestă o discrepanță dintre norma legală de la art. 195 alin. (1) Cod fiscal, conform căreia executarea silită a obligației fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat în conformitate cu prevederile legislației în vigoare și conținutul pct. 4 al formularului tipizat al hotărârii privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, din care urmează executarea hotărârii, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

Respectiv, Colegiul reiterează că prin prisma art. 3 din Codul fiscal, la determinarea organului abilitat cu executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, urmează a fi aplicate prevederile Codului fiscal.

În acest sens, Colegiul menționează că conform pct. 4 din formularele tipizate ale hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului,

executarea silită a obligației fiscale poate fi efectuată „inclusiv” prin intermediul executorilor judecătorești” și „după caz”.

Astfel, Colegiul concluzionează că punctul 4 din hotărârile de fapt care se referă la executarea prin intermediul executorilor judecătorești nu este o regulă generală, abilitarea executorului judecătoresc cu executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului fiind o modalitate alternativă și după caz, iar cazurile respective urmează a fi reglementate expres.

În această ordine de idei, Colegiul conchide că legiuitorul a stabilit o procedură specială de executare a obligației fiscale reglementată în condițiile normelor juridice fiscale, acestea având statut de norme speciale în raport cu Codul de executare.

Interpretând prin coroborare normele legale enunțate, se deduce raționamentul că executarea hotărârilor emise de către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligațiilor fiscale a contribuabilului este de competența exclusivă a Serviciului Fiscal de Stat, astfel cum este stipulat expres în art. 195 alin. (1) Cod fiscal, urmând a fi aplicate prevederile Codului fiscal, concluzie care rezultă din art. 3 alin. (1)-(3) Cod fiscal.

În același timp, art. 92 alin. (3) Cod de executare statuează că, în toate cazurile când mijloacele bănești de pe contul debitorului sunt urmărite ori sechestrate de executorul judecătoresc și de alte organe abilitate prin lege, iar mijloacele bănești disponibile în cont nu sunt suficiente, instituția financiară va informa executorul judecătoresc despre existența unor alte sechestre și despre organul care le-a aplicat. În acest caz, executorul judecătoresc va propune, în cel mult 3 zile, organelor respective să se alăture urmăririi în termenul indicat la art.101 alin. (1) Cod de executare. După ce toate organele informate au comunicat că se alătură urmăririi, dar nu mai târziu de expirarea termenului stabilit pentru alăturare, executorul judecătoresc emite ordinele incaso respective potrivit sumelor indicate în documentele executorii a căror alăturare la executare a fost solicitată, iar după executarea ordinului incaso, va distribui sumele în condițiile Codului de executare (…).

Astfel, art. 11 lit. p) Cod de executare, urmează a fi interpretat în sensul în care executorul judecătoresc execută actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor ca modalitate de executare silită a obligației fiscale, în urma alăturării ultimului la executarea silită efectuată de executorul judecătoresc.

Din considerentele expuse, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece aceasta stabilește cert că executorul judecătoresc urma să refuze intentarea procedurii de executare în temeiul art. 61 alin. (1), lit. a) Cod de executare, or nu este de competența executorului judecătoresc să execute hotărârea Serviciului Fiscal de Stat de stabilire a restanței fiscale emisă de organul fiscal.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia, că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2025.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 11 iulie 2025, adoptată în cauza civilă la contestația depusă de Munteanu Liliana și Cabinetul Avocatului ,,Munteanu Liliana" împotriva Serviciului Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe intervenient accesoriu executorul judecătoresc Alexandru Focșa cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca